

INGEZONDEN STUK.

AAN DE REDACTIE VAN HET TIJDSCHRIFT VOOR GENEESKUNDE.

Nu de sympathie van Dr. HERMANIDES voor de Universiteit op gereformeerden grondslag, in dit *Weekblad* besproken is (zie voorlaatste No. blz. 57) dunkt het mij niet geheel overbodig en voor sommige lezers — met name voor hen die de teekenen des tijds willen verstaan — wellicht niet onaangenaam, dat de aanleiding tot het schrijven van genoemden geneesheer in het *Wageningsch Weekblad* in het juiste daglicht worde gesteld.

Als adviseerend lid van het bestuur der Lukas-stichting acht ik dit op mijn weg te liggen.

Bedoelde stichting wenscht bevorderlijk te zijn aan de vorming van „geloo-vige geneesheeren”, dat is van geneesheeren, die hun beroep als *geloovige Christenen* uitoefenen. Welke middelen zij daartoe aanwenden wil, doet thans hier minder ter zake. Voor het oogenblik is het alleen de vraag, welk standpunt de Lukas-stichting tegenover de Universiteiten zal innemen. Daarover was het, dat in het bestuur een verschil van meening ontstond, waardoor Dr. HERMANIDES, ofschoon ZEd. de statuten mede ondertekend had, zich genoopt achtte zijn ontslag te nemen en dat verschil gaf hem de bekende ontboezeming voor de Gereformeerde Universiteit in de pen. Dr. HERMANIDES was van oordeel, dat het gewenschte doel niet wel kon bereikt worden, dan wanneer ook de natuur- en de geneeskundige wetenschappen en het onderwijs in die wetenschappen op den grondslag van het gereformeerde of althans van het Christelijk geloof worden gesteld. ZEd. verwacht dus de hulp voornamelijk van een opzettelijk daartoe ingericht vakonderwijs; en daar nu de Gereformeerde Universiteit in Art. 2 harer statuten in *alle* vakken, dus ook in de natuur- en geneeskunde, onderwijs uitsluitend op gereformeerden grondslag toezegt, zoo meende Dr. H. dat het tot stand komen eener natuur- en geneeskundige faculteit aan die instelling eene levensvraag voor de Lukas-stichting is.

De andere leden des bestuurs waren van oordeel: vooreerst dat de omgang der jongelieden onder elkander en de toon van het dagelijksche leven, waarin zij verkeerden, voor hunne ontwikkeling in godsdienstig opzicht van veel meer belang zijn dan de studie zelve of de invloed der professoren; en in de tweede plaats, dat de bedoeling hunner stichting hen er juist toe verplicht, de godsdienstig-zedelijke leiding der jongelieden niet aan anderen over te laten, maar zelve in handen te nemen. Natuurlijk zouden zij er den hoogsten prijs op stellen; ook de hoogleeraren tot bondgenooten te hebben, en zullen dan ook bij voorkeur hunne kweekelingen zenden naar die hoogeschoolen, waar daarop uitzicht bestaat. Maar ook dat bondgenootschap zelf stelden zij zich anders voor dan hun vroeger medelid. Immers van den Hoogleeraar als zoodanig verwachtten en verlangden zij „vooreerst” niets anders dan het vakonderwijs waarvoor hij is aangesteld. Dit onderwijs — in physica, chemie, physiologie, pharmacodynamiek, pathologie, therapie en wat dies meer zij — is, naar den aard der onderwerpen en der onderzoekingswijze in die wetenschappen, als zoodanig vrij van elke wijsgeerig-zedelijke of godsdienstige strekking. Het kan

en mag op geen anderen grondslag worden gesteld, dan op dien der logische inductie. Het kan dus evenmin gereformeerd worden gemaakt als er omgekeerd iets van te vreezen is voor het Gereformeerde of in het algemeen voor het Godsdienstig geloof. Slechts dan zou een van beide het geval kunnen zijn, als de hoogleeraar dezen grondslag verlaat en alzoo zijn eigen wijsgeerig standpunt laat gelden. Maar of hij dit doet en in welke richting, is dan toch in elk geval bekend, en voor zooveel daaruit een nadeelige invloed kan ontstaan, is die niet aan de wetenschap, maar aan het persoonlijk geloof van den hoogleeraar toe te schrijven, en vereischt om bestreden of geneutraliseerd te worden, volstrekt niet eenig speciaal wetenschappelijk gezag, maar niets anders dan het Christelijk geloof zelf, dat het levensbeginsel is der Lukas-stichting.

Vandaar dat deze bestuurders, hoe hoog zij het zouden waardeeren, indien de leerstoelen der natuur- en geneeskundige faculteiten in ruimer mate dan gezegd wordt het geval te zijn, bekleed waren door mannen van erkend geloovige richting, zich toch in zooverre onafhankelijk gevoelen van het onderwijs dat feitelijk gegeven wordt, dat zij er geen bezwaar in zien, hunne kweekelingen de lessen der hoogleeraren te doen bijwonen; terwijl zij in elk geval, bij de niet opgehelderde bedoeling, die de Gereformeerde Universiteit in Art. 2 harer statuten ten aanzien van het natuur- en geneeskundig onderwijs uitspreekt, zich niet geroepen voelt, om deze instelling in dit opzicht te ondersteunen.

Voor de plaatsing dezer regelen mij beleefdelyk aanbevelend, heb ik de eer mij hoogachtend te noemen

Amsterdam,
28 Januari 1882.

Uwen dw. dr.,
J. W. GUNNING.

B E R I G T E N.

BUITENLAND.

PARIJS. — Naar aanleiding der klachten van Dr. LABORDE over de vervalsching der chinine in den jongsten tijd in de gasthuispraktijk waargenomen, deelde QUENTIN, de Directeur der Assistance publique mede, dat het hier en daar gebleken was dat sommige trommels met een laag zeer deugdelyke sulfas chinii boven op en lager met mur. cinchinini aangevuld, aan de Pharmacie centrale geleverd waren. Volgens de *Temps* had een daarover onderhouden leverancier beweerd, dat deze chinine hem door een huis uit Milaan geleverd was. Naar aanleiding hiervan herinnert de *Union Médicale* er aan, dat de chinine door PELLETIER, DELONDRE en LEVAILLANT onder den naam van "Sulfate de quinine des trois cachets" als opvolger van de allereerste bereiders PELLETIER en CAVENTON en nu laatstelyk nog door ARMET DE LISLE als opvolger der drie eerstgenoemden vervaardigd, alhoewel gewoonlyk 25—30 francs per kilogr. duurder dan van eenig ander fabrikant, als een onberispelyk praeparaat mag gelden.

— De vergoeding, aan de bij den geneeskundigen nachtdienst verbonden Doctoren en Vroedvrouwen, is thans, waar het eene verlossing geldt, van 10 francs op 20 francs gebragt. Worden zij voor eene bevalling ontboden, zoo wordt hen door den politie-agent eene verklaring over de al of niet plaats gehad hebbende baring, ter invulling